

Motion till riksdagen

1989/90:Bo4

av Anita Persson och Olle Svensson (båda s)

med anledning av prop. 1988/89:154 om en
ny regional statlig förvaltning

Föredragande statsrådet anför i propositionen att fiskefrågorna har många kopplingar till de verksamheter som länsstyrelserna ansvarar för och det kan te sig naturligt att fiskenämnderna ingår i den nya länsstyrelsen. Fiskeristyrelsen delar också denna uppfattning om man bortser från de rent fiskeripolitiska skälen.

Utvärderingen av pågående försök med samordnad länsförvaltning i Norrbotten visar att fisket bör inordnas i länsstyrelsen. Fiskefrågorna har en naturlig koppling till länsstyrelsen, bl.a. när det gäller samhällsplanering, friluftsliv, mark- och vattenanvändning, sysselsättning och turism.

I propositionen hänvisas också till 1989 års fiskeriutredning. Utredningen har nu presenterat sitt betänkande (SOU 1989:56) i vilken ny organisation av den statliga fiskerid administrationen föreslås. Förslaget innebär att de nuvarande fiskenämnderna avvecklas den 1 juli 1990. Fiskenämndernas lokala verksamheter rörande fritidsfiske, fiskevård, kalkningsverksamhet samt informations- och rådgivande verksamhet föreslås övertagas av kommunerna. Övriga myndighetsuppgifter som i dag utförs av fiskenämnderna skall enligt förslaget överföras till fiskeristyrelsen centralt eller till dess utredningskontor.

I dag verkställer fiskenämnderna riksdagens beslut avseende yrkesfisket, vattenbruket, fritidsfisket och fiskevården. Ansvarsområdet omfattar 3 500 fiskeföretag, 2 000 vattenbruksföretag, 2 500 fiskevårdsorganisationer och ca 2 miljoner fritidsfiskare. Nämnderna fullgör således fiskeriverkets myndighetsfunktioner på länsplanet och svarar för att den statliga fiskepolitiken anpassas till förhållandena inom verksamhetsområdet. Vården och nyttjandet av landets fiskevatten förutsätter en planering som ingår i övrig samhällsplanering av naturresurserna. Fiskenämnderna samordnar på länsnivå de övergripande, centrala bedömningarna med de regionala och lokala intressena, vilket är nödvändigt särskilt med tanke på fiskevården, som utgör själva grunden för fiskeutövandet.

Fiskenämndernas länsorganisation är väl inarbetad och har god kunskap om länens fiske och fiskevatten samt har ett mycket gott fungerande samarbete med andra länsmyndigheter, kommuner och fiskeorganisationer av olika slag. Enligt vår uppfattning är nämnderna mycket effektiva och billiga för samhället med tanke på det värdefulla arbete de uträttar. Under senare år har fiskeristyrelsen aktivt strävat efter att utveckla system för att verka

genom fiskenämnderna, exempelvis genom en ökad decentralisering av beslut och en breddad och fördjupad dialog mellan styrelsen och nämnderna (målsamverkan). Fiskenämndernas kompetens och lokalkännedom behövs fortsättningsvis på länsnivå för att kunna samverka med fiskeristyrelsen i frågor som bl.a. rör statligt stöd till yrkesfisket.

Många kommuner samverkar i dag med fiskenämnderna i ärenden som rör t.ex. kalkning av sjöar, turistfrågor osv. Kommunerna saknar i regel egen kompetens på fiskets område. Ett ökat kommunalt engagemang för fisket är angeläget. En sådan utveckling förutsätter att det i framtiden finns en länsanknuten fiskeadministration med erforderlig kompetens för samordnings- och planeringsuppgifter samt med uppgift att i samverkan med kommunerna utveckla fisket.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om den regionala organisationen av fiskefrågorna.

Stockholm den 3 oktober 1989

Anita Persson (s)

Olle Svensson (s)